

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Μεγαλείου Βόλου.
Εἰκὼν παριστάσα τὸν κ. Δεληγιάννην :



+

Ἐκ τῆς Θεσσαλιώτιδος Καρδίτσας :

« Ἦδη ἐκκαθαρίσαντες τὴν θέσιν μας, δέον ἄρ' ἐξωμαλύνθη ἡ ἐσωτερικὴ ἀνώμαλος ἡμῶν θέσις καὶ ἤρθησαν τὰ προσκόμματα, ἃς ρίψωμεν τὸν κύβον ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς καταστάσεώς μας ».

+

Ἐκ τῆς αὐτῆς :

« Ἦν παρηλθὼν χιλιετηρίδες ἕως οὐ μορφωθῆ ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα ἀπὸ τῆς ἀτμώδους καταστάσεως διὰ τῆς περιστροφικῆς αὐτῆς κινήσεως καὶ τῆς πάλης τῶν στοιχείων εἰς ὕλην, δὲν εἶνε ἄπορον διατὶ ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ ὁ ἄνθρωπος παλαίει κατὰ τῆς ὕλης, ὅπως ἡμέραν τινὰ λάβῃ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδῃ τοὺς εὐανθεῖς τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας κόπους θάλλοντες, ὅτε δύναται νὰ φωνάξῃ μετὰ θάρρους τὴν νίκην τῆς διανοίας κατὰ τῆς ὕλης ».

+

Ἐκ τῆς Ἠχοῦς τῆς Σύρου :

« Πόσον ὠραία ἄρχονται ν' ἀνθοβολῶσι τὰ μύρτα τῆς ἀνοιξίως τοῦ Μαρτίου, διὰ τῶν ὁποίων μᾶς στέφουσιν αἱ ἐνθαρρυντικαὶ προσδοκίαι τοῦ ἀμετακλήτου εἰς τὰς γενναίας αὐτοῦ ἀποφάσεις ἀτρομῆτου πηδαιλοῦχοῦ τοῦ κλυδωνιζομένου σκάφους ἡμῶν ἐν μέσῳ τρομερᾶς θυέλλης καταγιγῆδος, ἐν μέσῳ ἀγχανοῦς καὶ ἀπεράντου Ὠκεανοῦ! ».

+

Ἐκ τῆς Τριχωνίας :

« . . . Διότι ἐνῶ ἡμεῖς σᾶς ἀποστέλλομεν τὸ φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας καὶ σεῖς δὲν μᾶς ἀποστέλλετε τὸ ὑμέτερον ἐπ' ἀνταλλαγῇ, σᾶς προσθέτομεν ὅτι εἶνε κακοηθέστατος δολοφόνος ὁ δημοσιογράφος ἐκεῖνος ὅστις γράφων κατὰ συναδέλφου δὲν ἀποστέλλει τὸ φύλλον του πρὸς τὸν κατηγορούμενον διὰ ν' ἀπολογηθῆ ».

+

Ἐκ τῆς αὐτῆς :

« Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν θέλει ἀπὸ τοῦ ἐπομένου κατ' ἐξακολουθήσῃ φύλλου μεταβάλλει τὸν τίτλον τῆς εἰς — « ΑΧΕ-

ΛΩΝ » — διότι τὸ ὄνομα τοῦτο φέρει α) ὁ γνωστὸς ποταμὸς τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, β) ἕτερος ποταμὸς τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ἀρχαίας Ἀχαΐας παρὰ τὴν πόλιν Δύμην, γ) ἕτερος ποταμὸς ἐν ἀρχαιοτάτῃ παρὰ τὴν πόλιν Λαμίαν, δ) ποταμὸς τῆς Φρυγίας πηγάζων ἐκ τοῦ Σιπύλου καὶ ρέων διὰ τῆς χώρας τῶν Σμυρναίων, καὶ ε) κατὰ τὴν μυθολογίαν προσωποποιεῖται ἐν τούτῳ ὁ υἱὸς τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Τηθύος ἢ τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Γῆς, γεννήσας ἐκ Περιμήδης τῆς Αἰόλου τὸν Ὀρέστην καὶ Ἴπποδάμαντα καὶ τὰς Σειρήνας, καὶ ἐπομένως διὰ τοὺς λόγους τούτους θεωροῦμεν τὸ ὄνομα τοῦτο περιπυστον, καὶ πρὸς τούτοις μὲ τὸν τίτλον τοῦτον ἐτολήσαμεν τὸ πρῶτον νὰ δημοσιογραφήσωμεν. . . Καὶ τούτων πάντων ἔχομεν ἔρωτα πρὸς τὸν Ἀδελφόν καὶ θέλομεν νὰ τὸν ἀναστήσωμεν ἐν Ἀθήναις. . .

Ἡμεῖς ὁ Φώτιος Μαυρογόνατος ὁ ἀπόστρατος μοίραρχος ἐσμὲν καὶ ἐσόμεθα συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀνεπηρέαστοι ».

+

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Μεγαλείου Βόλου ἰταλικά :
« Grazie del' Avleio ».

+

Ἐκ τοῦ Φανοῦ τῆς Σύρου :

« Πῶς ; Εἶνε τάχα ἀδύνατον, ὅπως ὁ Εὐγένιος ὁ υἱὸς τῆς Ἰωσηφίνης παρουσιασθεῖς εἰς τὸν στρατηγὸν Ναπολέοντα, ζήτησας δὲ καὶ ἐπιτυχῶν παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ οἰκογενειακοῦ κειμηλίου, τοῦ ξίφους τοῦ ἀποκεφαλισθέντος πατρὸς του, ἐγένετο αἰτία ἵνα ὁ Ναπολεὼν ζητήσῃ νὰ ἴδῃ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ θαυμάσας αὐτήν, τὴν ἠρωτεύθη καὶ τὴν ἐνυμφεύθη, καὶ ἡ πτωχὴ καὶ ἄστεγος Ἰωσηφίνη γενομένη ἅπαξ σύζυγος τοῦ Ναπολέοντος ἀνυψώθη εἰς τὸ ὑπέρτατον τῶν ἀξιωματῶν στεφθεῖσα μεγαλοπρέπιστα αυτοκράτειρα τῶν Γάλλων, εἶνε, λέγομεν, ἀδύνατον, εἴαν τέκνον τι τῆς Ἑλλάδος συναθροίσῃ περὶ αὐτὸ ἑκατοντάδας τινὰς ὀπλιτῶν, καὶ εἴπῃ αὐτοῖς : Ἄς τρέξωμεν ἡμεῖς ἐκεῖθεν τοῦ Ὀλύμπου ὅπως ζητήσωμεν καὶ εὐρώμεν τὰ ξίφη τῶν Μιλιτιάδων, Λεωνίδων, Ἀλεξάνδρων, Βότσαρη, Καραϊσκάκη, Γρίβα καὶ τόσων ἄλλων προπατόρων μας ἡρώων, τρέξατε καὶ σεῖς εἰς τὰ Ἀρχιπέλαγος ὅπως εὐρητὲ τὸ τηλεσκόπιον τοῦ Μιαοῦλη, τὸ κορβέτον τῆς Μπουμπουλίνας, τὴν πυρπολητικὴν δάδα τοῦ Κανάρη καὶ τόσων ἄλλων ἡρώων τῆς θαλάσσης, δὲν θὰ σταματήσωμεν δέ, εἰμή, ὅταν θέλομεν εὐρεῖ ὄλας τὰς τῶν προπατόρων μας δάρνας, καὶ σχηματίζοντες δι' αὐτῶν αυτοκρατορικὸν διδάχημα, τὸ θέσωμεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς μητρὸς μας Ἑλλάδος ».

Ρενεουχιεττη

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Θ. Κ. Πύργον. Ἡ ἀποστολὴ ἐκανονίσθη συμφώνως πρὸς τὴν αἴτησίν σας. — Νυχτοποῦλε. Λάρισσαν. Φαίνεται ὅτι δίδετε τόσα πολλά, ὥστε ἐνεκα τῆς γενναιοδωρίας σας δὲν σᾶς ἔμειναν οὔτε μερικαὶ ὄρθαι ὁμοιοκαταληξίαι διὰ τοὺς στίχους σας. Κράμα! — Ε. Φ. R. Sarat. Τὸ βιβλίον πέμπεται ὑμῖν ταχυδρομικῶς ἢ τιμὴ αὐτοῦ εἶνε δρ. 3.50. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ. Γ. Δ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐπέμψθησαν κατὰ λάθος εἰς ἄλλον ὁμώνυμον· σᾶς πέμπομεν τὰ καθυστερήσαντα. — Γ. Χ. Βόλον. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ· μὴ μᾶς λησμονῆτε ὅσῳκις ἔχετε τοιαῦτα πρόχειρα. — Imprudence Invitée. Ἀνέγνωμεν τὰς ἐντυπώσεις σας καὶ χαίρομεν διότι διεσκεδάσατε. Ἐπιθυμεῖτε τίποτε ἄλλο; — Δ. Π. Γαστούνην. Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ βραχυνηθῆ ἢ προθεσμία τουλάχιστον διὰ μερικῶς ἐξ αὐτῶν; — Δ. Ν. Ἰσθμίαν. Αὐτὸ βεβαίως θὰ συμβαίη. Ἡ κατὰστασις εἶνε τῷ ὄντι ἀνυπόφορος. Στέλλομεν πρὸς ὑμᾶς τὸ φύλλον, πρὸς δὲ τὴν Γ. Διεύθυνσιν τῶν Ταχυδρομείων διαδίδωμεν τὸ ὑμέτερον γραμματίον.